

Received: 9 January 2025

Revised: 16 February 2025

Accepted: 16 February 2025

DEVELOPING BASIC READING AND WRITING SKILLS IN THAI FOR ELEMENTARY STUDENTS IN GRADES 1-3 IN NAKHON SI THAMMARAT EDUCATIONAL SERVICE AREA 1

Patcharee SUMETHOKUL¹, Benchaporn CHANAKUL² and Auttapon CHOOKAEW^{3*}

1 Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

2 Graduate School, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

3 Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand;

auttapon_cho@nstru.ac.th (A. C.) (Corresponding Author)

Handling Editor:

Professor Dr.Duangduen BHANTHUMNAVIN National Institute of Development Administration, Thailand

(This article belongs to the Theme 1: Humanities & Social Sciences for Sustainability)

Reviewers:

1) Associate Professor Dr.Pimolpun PHETSOMBAT RMUTT, Thailand

2) Dr.Amonrat SOTARAT Nonthaburi Secondary Educational Service Area Office, Thailand

3) Dr.Tharadeth MAHAPOONYANONT Baan Klang School, Thailand

Abstract

The study aims to enhance academic achievement and improve fundamental Thai reading and writing skills among primary school students in grades 1-3 under the jurisdiction of the Primary Educational Service Area Office 1 in Nakhon Si Thammarat Province. The results indicate the following: For grade 1 students, the school with the highest increase in average test scores for fundamental Thai reading and writing skills was Wat Don Tro School, with a 41.66% improvement. For grade 2 students, the school with the highest increase in average reading and writing skill assessment scores was Wat Thang Phun School, with a 27.15% improvement. For grade 3 students, the school with the highest increase in average reading and writing skill assessment scores was also Wat Thang Phun School, with a 34.12% improvement. These findings suggest that a competency-based learning approach effectively enhances Thai literacy skills among primary school students.

Keywords: Skill Development, Reading and Writing Basic Thai Words, Thai Language Learning Skills

Citation Information: Sumethokul, P., Chanakul, B., & Chookaew, A. (2025). Developing Basic Reading and Writing Skills in Thai for Elementary Students in Grades 1-3 in Nakhon Si Thammarat Educational Service Area 1. *Thai Interdisciplinary and Sustainability Review*, 14(1), Article 24. <https://doi.org/10.14456/tisr.2025.24>

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช

พัชรี สุเมโฆกุล¹, เบญจพร ชนะกุล² และ อรรถพล ชูแก้ว^{3*}

1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

2 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช; auttapon_cho@nstru.ac.th (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

ศาสตราจารย์ ดร.ดุจดเดือน พันธมนาวิน

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของหัวเรื่องที่ 1: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อความยั่งยืน)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

1) รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2) อาจารย์ ดร.อมรรัตน์ โสธารัตน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

3) อาจารย์ ดร.ธราเดช มหปัญญานนท์

โรงเรียนบ้านกลาง

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัย พบว่า ผลคะแนนการทดสอบการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า โรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียน วัดดอนตรอ คิดเป็นร้อยละ 41.66 และผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียน วัดทางพูน คิดเป็นร้อยละ 27.15 และผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียน วัดทางพูน คิดเป็นร้อยละ 34.12

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย, ทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อมูลอ้างอิง: พัชรี สุเมโฆกุล, เบญจพร ชนะกุล และ อรรถพล ชูแก้ว. (2568). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช. *สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย*, 14(1), บทความที่ 24. <https://doi.org/10.14456/tisr.2025.24>

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

บทนำ

ธรรมชาติของภาษาไทยเป็นเรื่องทักษะ จะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาด ไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่างๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เนื้อหา เช่น การอ่านและการเขียน สะกดคำ การอ่านจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงตามความหมาย การเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดประสบการณ์ ความต้องการจินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องสอนทุกชั้นในเรื่องของทักษะภาษา และแต่ละชั้นจะมีเนื้อหาใน การฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มมากขึ้น ประโยคที่ซับซ้อนและ ซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาอ่านยาวขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

สภาพปัญหาปัจจุบันการจัดการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประสบปัญหาหลายอย่างทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ของนักเรียนมีเพียงการฝึกความพร้อมทางด้าน การพูด การฟัง ภาษาไทย ขาดการฝึกทักษะด้านการอ่าน และการเขียน ทำให้เกิดปัญหาในด้านทักษะภาษา อ่านหนังสือไม่คล่อง เขียนไม่ถูกต้อง ฟังไม่เข้าใจ และพูดไม่ ชัดเจน การที่จะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟัง กับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียนซึ่งในการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่อยู่ยาก ซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง

สิ่งที่สำคัญ คือ หลักการของการเรียนรู้โดยอิงสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกรอบสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3) ในสมรรถนะที่ 1 ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (Thai Language for Communication) ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนบ้านดอนตรอ โรงเรียนวัดทางพูน และโรงเรียนราษฎร์บำรุง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งพบว่านักเรียนมีปัญหาในการพูดและเขียน ซึ่งเด็กยังสื่อสารด้วยการพูดไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจระดับการใช้ภาษาในการสื่อสาร และยังเขียนผิดเป็นส่วนมาก สื่อสารไม่ค่อยเข้าใจ ทำให้การสื่อสารไม่ต่อเนื่อง และไม่สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระอย่างง่าย ๆ ได้เหมาะสมกับระดับชั้น ซึ่งนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรที่จะพูดและเขียนได้ สอดคล้องกับแนวทางการนำกรอบสมรรถนะหลักสู่การพัฒนาผู้เรียนในแนวทางที่ 4 สมรรถนะเป็นฐานผลานตัวบ่งชี้ (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา, 2560) คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นๆ และใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

การทบทวนวรรณกรรม

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

บุญเกื้อ คอระหาเวช (2542) กล่าวว่า ชุดการเรียนหรือชุดกิจกรรม มาจากคำ ว่า Instructional Packages หรือ Learning Packages เดิมทีเดียวมักใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสิ่งที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน ต่อมาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นนักการศึกษาจึงเปลี่ยนมาใช้คำว่า “ชุดการเรียน” เพราะการ เรียนรู้เป็นกิจกรรมของนักเรียนและการสอนเป็นกิจกรรมของครู กิจกรรมของครูและนักเรียนจะต้องเกิดคู่กัน และในการวิจัยผู้วิจัยใช้แบบฝึกซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งของชุดกิจกรรม ดังนั้นการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุดแบบฝึกก็คือการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน อัจฉุณี คำแสน และ สุรศักดิ์ ละลอกน้ำ (2554) สรุปไว้ว่า “ชุดกิจกรรม” หมายถึง ชุดการเรียน การสอนประเภทสิ่งตีพิมพ์และกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อกิจกรรม 2) คำชี้แจง 3) จุดประสงค์ 4) เวลาที่ใช้ 5) วัสดุอุปกรณ์ 6) เนื้อหาและใบความรู้ 7) สถานการณ์ 8) กิจกรรม 9) แบบทดสอบท้ายกิจกรรม ซึ่งประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อัจฉุณี

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

คำแสน และ สุรศักดิ์ ละลอกน้ำ (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนสร้างความสนใจให้นักเรียน ทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ ความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ สร้างความพร้อม และความมั่นใจให้แก่ ครูผู้สอนทำให้ครูสอนได้เต็มประสิทธิภาพ

การอ่าน ราชบัณฑิตยสถาน (2531) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจการคิดและการนับ

การเขียน นงเยาว์ เลี่ยมขุนทด (2547) ได้ให้ความหมายของการเขียน คือกระบวนการคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรและถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาสามารถสื่อสารกันได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ปาลิดา อธิธา (2565) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมูเซอ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาตาก เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมูเซอ อำเภอเมือง จังหวัดตาก ปีการศึกษา 2563 ห้อง 1 จำนวน 20 คน เลือกแบบเจาะจง ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 สัปดาห์ รวม 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดความสามารถในการการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2) และการทดสอบค่าที ที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนตามมาตราตัวสะกดของนักเรียน จำนวน 8 มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.34/89 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนตามมาตรตัวสะกด จำนวน 8 มาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

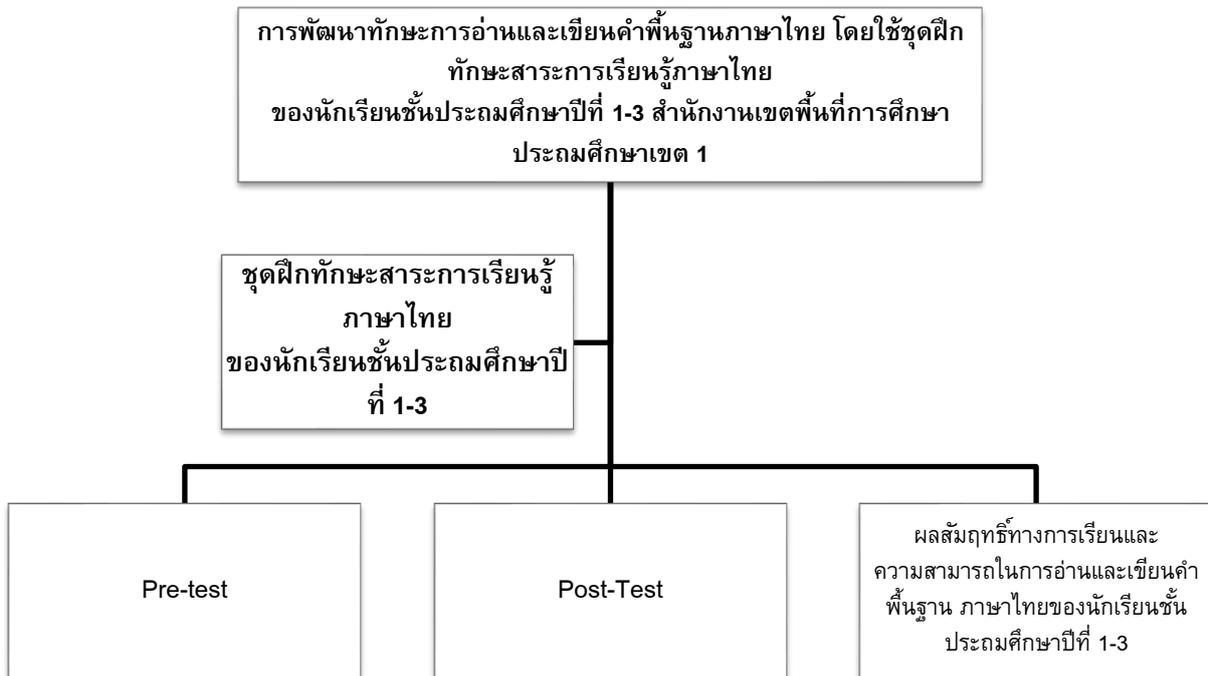
ศกลวรรณ นภาพร (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะ การอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีขึ้น เป็น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ชุด กิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความ รับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ศกลวรรณ นภาพร (2554) ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่อง การเขียน สะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด แม่กบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการทดลองพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 84.02/80.26 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานการวิจัย

ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างไร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การสำรวจ (Survey) ซึ่งการเก็บข้อมูลการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการขออนุมัติและผ่านการพิจารณารับรองด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ตามหนังสือรับรองเลขที่ 031/2567 ทั้งนี้ รายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ คือ โรงเรียนวัดดอนตรอ โรงเรียนวัดทางพูน และโรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง จำนวน 387 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในอำเภอเฉลิมพระเกียรติ คือ โรงเรียนวัดดอนตรอ โรงเรียนวัดทางพูน และโรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง จำนวน 145 คน

เครื่องมือวิจัย

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 3 ชุด โดยใช้ชุดคำพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

- 1) ดำเนินการทดสอบการทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย (Pre-test) โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 กับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 โรงเรียน
- 2) เครื่องมือที่ใช้ทดสอบการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 กับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 โรงเรียน ดำเนินการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยศึกษาจากองค์ประกอบของการจัดทำแผนการสอนฐานสมรรถนะแบ่งได้เป็น 4 องค์ประกอบ (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา, 2560)
- 3) การหาคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ตามแบบประเมินแล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยผลการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

4) ดำเนินการอบรมการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้กับ ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

5) ดำเนินการทดสอบทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (Post-test) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 กับโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความ ยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร (สมบุรณ์ สุริ ยวงศ์ และคณะ, 2544)

2) นำผลการทดสอบก่อนหลัง จากชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย มาหาค่าเฉลี่ย โดย เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) ใช้เกณฑ์แปรผลโดยค่าเฉลี่ย ไอดิน วงศ์เจริญ และคณะ (2563)

3) สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ผล การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเอกสาร ประกอบการเรียน สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (วันทนา สุวรรณอัคร์, 2552)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏผล ดังนี้

1) ผลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

1.1) ผลการประเมินความสามารถในการอ่านและการเขียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	โรงเรียน	ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ*			ตอนที่ 2 การเข้าใจ ความหมายของคำ*			ตอนที่ 3 การเขียนคำ			รวมคะแนน			การแปลผล
		ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	
1	วัดทางพูน	47.82	66.95	19.13	67.39	71.3	3.91	39.91	49.13	9.22	49.71	62.46	12.75	
2	วัดดอนตรอ	44	100	56	71	88	17	5	57	52	40	81.66	41.66	
3	ราษฎร์บำรุง	55	100	45	77.14	100	22.86	67.14	98.57	31.43	64.76	99.52	34.76	
รวม		47.25	81	33.75	70	80.5	10.5	32.5	59.75	27.25	49.91	73.75	23.84	

ภาพที่ 2 ตารางเปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถในการอ่านและการเขียน ก่อน และหลังเรียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน โรงเรียนวัดดอนตรอ และโรงเรียนราษฎร์บำรุง

จากค่าเฉลี่ยผลคะแนนการทดสอบการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 3 ประเด็น ได้แก่ 1) การอ่านสะกดคำ 2) การอ่านเข้าใจความหมายของคำ และ 3) การเขียนคำ พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นทุกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มี

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดดอนตรอ ที่ร้อยละ 41.66 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนราษฎร์บำรุง ที่ร้อยละ 34.76 และได้โรงเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน ที่ร้อยละ 12.75

1.2) ผลการประเมินความสามารถในการอ่านและการเขียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การอ่านและการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2																	
ที่	โรงเรียน	ฉบับที่ 1 การอ่าน						ฉบับที่ 2 การเขียน						รวมคะแนน** =100%			การแปลผล
		ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ			ตอนที่ 2 การเข้าใจความหมายของคำ*			ตอนที่ 1 การเขียนคำ			ตอนที่ 2 การเขียนประโยค						
		ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	
1	วัดทางพูน	75.71	94.28	18.57	70	89.28	19.28	46.42	95.71	49.29	60.71	82.14	21.43	63.21	90.36	27.15	
2	วัดดอนตรอ	75.52	85.29	9.77	62.94	66.47	3.53	40.58	57.05	16.47	28.29	41.1	12.81	51.32	62.5	11.18	
3	ราษฎร์บำรุง	80	95.33	15.33	46.66	78	31.34	54.66	81.33	26.67	57.66	90.67	33.01	64.83	86.33	21.5	
	รวม	76.3	91.3	15	59.78	90.21	30.43	46.95	76.73	29.78	54.34	69.78	15.44	59.34	78.75	19.41	

ภาพที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จากภาพที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน โรงเรียนวัดดอนตรอ และโรงเรียนราษฎร์บำรุง ทั้ง 4 ประเด็น ได้แก่ 1) การอ่านออกเสียง 2) การอ่านเข้าใจความหมายของคำ 3) การเขียนคำ และ 4) การเขียนประโยค พบว่าค่าเฉลี่ยผลคะแนนทดสอบการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นทุกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียน วัดทางพูน ที่ร้อยละ 27.15 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนราษฎร์บำรุง ที่ร้อยละ 21.5 และได้โรงเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดดอนตรอที่ร้อยละ 11.18 อย่างไรก็ตามหลังจากพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแล้วทุกโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

1.3) ผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การอ่านและการเขียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3																			
ที่	โรงเรียน	ฉบับที่ 1 การอ่าน									ฉบับที่ 2 การเขียน						รวมคะแนน** =100%		
		ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ			ตอนที่ 2 การอ่านออกเสียงบท ร้อยกรองโดยอ่านแบบร้อยแก้ว			ตอนที่ 3 ความเข้าใจในการอ่าน			ตอนที่ 1 การเขียนคำ			ตอนที่ 2 การเขียนเรื่อง					
		ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง	ก่อน	หลัง	ผลต่าง
1	วัดทางพูน	62.35	91.66	29.31	33.82	77.91	44.09	38.24	51.66	13.42	8.82	45.83	37.01	28.82	56.67	27.85	31.35	65.47	34.12
2	วัดดอนตรอ	73.7	84.07	10.37	51.11	74.62	23.51	28.89	51.11	22.22	21.48	52.59	31.11	34.44	58.51	24.07	41.64	64.86	23.22
3	ราษฎร์บำรุง	67.5	83.52	16.02	66.25	71.47	5.22	49.17	63.33	-4.47	8.33	58.82	50.49	57.92	59.11	1.19	53.33	64.03	10.7
	รวม	68.93	85.54	16.61	49.11	74.37	25.26	36.07	49.28	13.21	14.81	53.03	38.22	37.77	58.3	20.53	41.02	64.75	23.73

ภาพที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากภาพที่ 4 การเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน โรงเรียนวัดดอนตรอ และโรงเรียนราษฎร์บำรุง ทั้ง 5

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

ประเด็น ได้แก่ 1) การอ่านออกเสียงคำ 2) การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองโดยอ่านแบบร้อยแก้ว 3) ความเข้าใจในการอ่าน 4) การเขียนคำ และ 5) การเขียนเรื่องจากภาพ พบว่า ค่าเฉลี่ยผลคะแนนการทดสอบการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นทุกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดทางพูน ที่ร้อยละ 34.12 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนวัดดอนตรอ ที่ร้อยละ 23.22 และได้โรงเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนราษฎร์บำรุง ที่ร้อยละ 10.7 อย่างไรก็ตามหลังจากพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแล้วทุกโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในทุกประเด็น

2) สรุปผลการทดสอบก่อนสอบและหลังทดสอบจากครูผู้สอนการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช (โรงเรียนวัดทางพูน)

2.1) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

2.1.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บางคนยังไม่รู้จักพยัญชนะและสระ ทำให้นักเรียนอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ นักเรียนยังวิเคราะห์ข้อความไม่ได้

2.1.1.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถสะกดคำได้ดีขึ้น นักเรียนเข้าใจการอ่าน วิเคราะห์ข้อสอบได้ดีขึ้น นักเรียนรู้จักพยัญชนะ สระ และได้เรียนรู้เพิ่มขึ้น นักเรียนสามารถสะกดคำได้และอ่านได้มากขึ้น

2.1.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

2.1.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนยังเขียนไม่ค่อยได้ เขียนตามคำบอกผิดหลายคำ เพราะนักเรียนยังไม่รู้จักพยัญชนะต้น สระหรือตัวสะกด

2.1.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถเขียนตามคำบอกได้ถูกต้องมากขึ้น

2.1.3) ปัญหาและอุปสรรค

ข้อสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความยาก เพราะนักเรียนยังไม่รู้จักพยัญชนะ และข้อสอบเขียนตามคำบอกมีความยาก

2.1.4 ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป ควรมีการทดสอบในภาคเรียนที่ 2

2.2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

2.2.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนอ่านไม่ออก อ่านคำผิด ออกเสียงโดยการลากเสียงยาว และนักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญได้

2.2.1.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถสามารถอ่านคำได้ถูกต้องมากขึ้น และสามารถจับใจความได้ถูกต้อง

2.2.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

2.2.2.1) ก่อนทดสอบนักเรียนเขียนคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา นักเรียนสามารถเขียนคำง่าย ๆ ได้ และนักเรียนสามารถแต่งประโยคง่าย ๆ ได้

2.2.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถเขียนคำได้ นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากภาพได้ถูกต้อง และนักเรียนสามารถเขียนคำยากในบทเรียนหรือคำพื้นฐานได้ถูกต้องมากขึ้น

2.2.3) ปัญหาและอุปสรรค คือ ข้อสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความยาก เพราะนักเรียนยังไม่ถึงการแต่งประโยค

2.2.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป ควรมีการทดสอบในภาคเรียนที่ 2

2.3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.3.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

2.3.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ และนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการอ่านคำพื้นฐานในบทเรียนไม่ได้

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

2.3.1.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถอ่านคำพื้นฐานได้มากขึ้น และนักเรียนวิเคราะห์ข้อสอบได้ดีขึ้น

2.3.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

2.3.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนยังเขียนเรื่องจากภาพไม่ถูกต้อง ยังเขียนเป็นประโยคที่ไม่เป็นเรื่องราว ยังไม่รู้หลักว่าจะเขียนอย่างไร และใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้อง

2.3.2.2) หลังทดสอบ หลังจากที่ได้ทำการสอนการเขียนเรื่องจากภาพ นักเรียนสามารถเขียนได้ดีขึ้น รู้จักหลักการเขียน และสามารถเชื่อมคำได้ดีขึ้น และเขียนเป็นเรื่องราวได้

2.3.3) ปัญหาและอุปสรรค ข้อสอบบางคำเป็นคำยาก นักเรียนไม่รู้ความหมายของคำ

2.3.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป การเขียนจากภาพ ควรใช้ภาพในชีวิตประจำวัน หรือ เกี่ยวกับคุณธรรม

3) สรุปผลการทดสอบก่อนสอบและหลังทดสอบจากครูผู้สอนการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช (โรงเรียนวัดราษฎร์บำรุง)

3.1) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.1.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

3.1.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าอ่านออกเสียง เนื่องจากไม่สามารถสะกดคำได้ และนักเรียนรู้จักสระน้อยเกินไป

3.1.1.2) หลังทดสอบ หลังจากที่ใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง สะกดคำได้ดีมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การทดสอบหลังจากเรียนดีขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียน

3.1.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

3.1.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนไม่กล้าออกเสียง ไม่กล้าสะกดคำ ทำให้ไม่สามารถเขียนตามคำบอกได้

3.1.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนรู้จักสระน้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถเขียนได้

3.1.3) ปัญหาและอุปสรรค คือ แบบทดสอบครั้งแรกมีความยากเกินไป เนื่องจากนักเรียนยังรู้เรื่องสระไม่มากนัก

3.1.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป คือ แบบทดสอบครั้งที่สองมีความเหมาะสมกับนักเรียน ทำให้สามารถทำแบบทดสอบด้านการอ่านการเขียนได้ดีขึ้น และควรมีการทดสอบในภาคเรียนที่ 2

3.2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

3.2.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนไม่สามารถจำ หรือรู้จักเสียงพยัญชนะได้ครบทุกตัว ชนิดทักษะด้านการประสมคำ การสะกดคำ อ่านตะกุกตะตัก ออกเสียงไม่ชัด อ่านข้ามคำถ้าคำมีความยาก ตลอดจนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ทำให้ขาดความมั่นใจในการอ่าน

3.2.1.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ สระได้ถูกต้อง สามารถประสมคำ และสะกดคำถูกต้องตามหลักการอ่าน มีความพยายามสะกดคำที่มีความยากมากขึ้น และสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ดี มีความมั่นใจในการอ่าน

3.2.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

3.2.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนพยัญชนะผิดหลักการเขียนพยัญชนะไทย เขียนหนังสือกลับด้าน เรียงลำดับอักษรผิดตำแหน่ง นักเรียนบางคนเขียนผิดหลักไวยากรณ์ ไม่สามารถเรียบเรียงเป็นประโยคที่สมบูรณ์ได้ และไม่สามารถเขียนคำตามความหมายได้

3.2.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษรถูกต้องแบบตามหลักการเขียนภาษาไทย ม้วนหัวได้ถูกต้อง เรียงลำดับและประสมคำได้ถูกต้องตามหลักการเขียน สามารถเรียบเรียงระดับของพยางค์ คำ ข้อความ และสร้างเป็นประโยคที่มีใจความสำคัญได้สมบูรณ์ตามหลักการเขียน และแต่งเรื่องได้ถูกต้องสื่อความหมายได้

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

3.2.3) ปัญหาและอุปสรรค คือ ครูผู้สอนไม่ตรงตามวิชาเอก จึงทำให้ครูผู้รับผิดชอบสอนภาษาไทยอาจไม่เข้าใจวิธีการสอนวิชาภาษาไทยอย่างชัดเจน ขาดความรู้ในหลักการสอน

3.2.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ได้รับการสนับสนุนจากผู้จัดโครงการเพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ราบรื่นยิ่งขึ้น

3.3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.3.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

3.3.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนไม่สามารถจำสระและพยัญชนะได้ทุกตัว และไม่สามารถออกเสียงได้ และตัวสะกดบางตัวออกเสียงได้ไม่ถูกต้อง

3.3.1.2) หลังทดสอบนักเรียนสามารถสามารถออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง สามารถประสมคำและออกเสียงตัวสะกดได้ดีขึ้น

3.3.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

3.3.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนยังเขียนและสะกดคำในการเขียนไม่ถูกต้อง ไม่รู้หลักการใช้สระ เขียนสระผิดตำแหน่ง ออกเสียงตัวสะกดไม่ถูกต้อง และไม่สามารถวิเคราะห์และจับใจความได้

3.3.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนสามารถเขียนตัวอักษร เขียนตัวสะกดได้ถูกต้อง การเขียนถูกต้องและถูกหลักการเขียนมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ข้อสอบได้ดีขึ้น และมีทักษะการอ่านและการเขียนดีขึ้น

3.3.3) ปัญหาและอุปสรรค คือ ข้อสอบชั้นประถมศึกษาที่ 2 มีความยาก เพราะนักเรียนยังเรียนไม่ถึงการแต่งประโยค และข้อสอบเขียนการอ่านรู้เรื่องนักเรียนขาดทักษะการจับใจความสำคัญ

3.3.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป คือ ควรมีการทดสอบในภาคเรียนที่ 2

4) สรุปผลการทดสอบก่อนสอบและหลังทดสอบจากครูผู้สอนการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช (โรงเรียนวัดดอนตรอ)

4.1) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.1.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

4.1.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนอ่านได้ไม่กี่คน และอ่านได้เฉพาะคำง่าย ๆ

4.1.1.2) หลังทดสอบ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้น และสามารถอ่านคำง่าย ๆ อ่านสระเสียงยาวในแม่ ก.กา ดีกว่าการทดสอบครั้งแรก

4.1.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน

4.1.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนเขียนคำง่าย ๆ ไม่ได้ และเขียนคำที่มีวรรณยุกต์ไม่ได้

4.1.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนบางคนสามารถเขียนคำยากได้บ้าง และนักเรียนบางคนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดได้บ้าง

4.1.3) ปัญหาและอุปสรรค คือ ข้อสอบชั้นประถมศึกษาที่ 2 มีความยาก ทำให้นักเรียนทำได้น้อย เนื่องจากนักเรียนเพิ่งเริ่มเรียนสระเสียงยาวในแม่ ก.กา และข้อสอบครั้งที่ 2 ทำได้ดีขึ้น เนื่องจากเนื้อหา ความยากง่ายอยู่ในเนื้อหาที่เรียนในชั้นเรียน

4.1.3) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป คือ ข้อสอบชุดที่ 2 ควรมีการทดสอบในภาคเรียนที่ 2 นักเรียนจะทำได้ดีขึ้นเนื่องจากได้เรียนเนื้อหาแล้ว

4.2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4.2.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน

4.2.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนอ่านได้ไม่กี่คน อ่านจับใจความและวิเคราะห์เรื่องเพื่อตอบคำถามไม่ได้ และไม่สามารถอ่านคำง่าย ๆ ได้

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

- 4.2.1.2) หลังทดสอบ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้น อ่านจับใจความได้ดีขึ้น และอ่านคำยาก ๆ ได้ดีขึ้น
- 4.2.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน
- 4.2.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนเขียนคำง่าย ๆ ไม่ได้
- 4.2.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนบางคนสามารถเขียนคำยากได้บ้าง และบางคนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดได้เร็วขึ้น
- 4.2.3) ปัญหาและอุปสรรค
- 4.2.3.1) ข้อสอบ (Pre-Test) ยากไปทำให้นักเรียนได้คะแนนน้อย
- 4.2.3.2) ข้อสอบ (Post-Test) นักเรียนทำได้ดีขึ้น ไม่ตื่นเต้นเหมือนการสอบครั้งแรก
- 4.2.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป ข้อสอบชุดที่ 2 มีการออกแบบได้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน และมีการปรับแก้ข้อสอบชุดที่ 2 กับบริบทนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถทำได้
- 4.3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 4.3.1) สรุปผลทดสอบด้านการอ่าน
- 4.3.1.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนอยู่ในช่วงการเรียนรู้พยัญชนะและสระ มีเพิ่มเรื่องการผันวรรณยุกต์ การเรียงมาตราตัวสะกด ซึ่งนักเรียนบางคนยังไม่มีความแม่นยำเรื่องสระและตัวสะกด
- 4.3.1.2) หลังทดสอบ พบว่า นักเรียนที่อ่านและเขียนไม่คล่อง สามารถทำข้อสอบความเข้าใจในการอ่านได้ค่อนข้างมาก แต่เกิดจากการคาดเดาของนักเรียน
- 4.3.2) สรุปผลทดสอบด้านการเขียน
- 4.3.2.1) ก่อนทดสอบ นักเรียนเขียนในชีวิตประจำวันง่าย ๆ ได้บ้าง และจดจำพยัญชนะได้มากขึ้น
- 4.3.2.2) หลังทดสอบ นักเรียนมีการผันตัวอักษรในรูปแบบการเขียนภาษาถิ่นได้มากขึ้น แต่นักเรียนไม่แม่นยำ เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตรา และการออกเสียงคำอ่าน เพื่อให้ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกเป็นอีกปัจจัยที่ทำให้นักเรียนได้ยินเสียงเพี้ยนไป
- 4.3.3) ปัญหาและอุปสรรค คือ ครูผู้สอนไม่ตรงวิชาเอก และการสอนต้องไล่ตามนักเรียนกลุ่มที่อ่อน ด้านการอ่านการเขียนทำให้นักเรียนได้เนื้อหาไม่เต็มที่
- 4.3.4) ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป คือ การให้ความรู้เพิ่มกับครูที่สอนไม่ตรงสาขาที่จบ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่าน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน โรงเรียนวัดดอนตรอ และโรงเรียนราษฎร์บำรุง ใน 3 ประเด็น โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าค่าเฉลี่ยผลคะแนนการทดสอบการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นทุกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่โรงเรียน วัดดอนตรอ ที่ร้อยละ 41.66 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนราษฎร์บำรุง ที่ร้อยละ 34.76 และได้โรงเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดทางพูน ที่ร้อยละ 12.75 อย่างไรก็ตามหลังจากพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแล้วทุกโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เป็นเพราะ หลังจากทดสอบก่อนเรียน ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านการเขียน โดยการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนที่ตรงกับสมรรถนะของผู้เรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาคือ สิริภาณี แพทอง (2561) โดยพบว่า จากการ ทดสอบก่อนเรียนแบบปรนัยและอัตนัย จำนวน 30 ข้อ ซึ่งนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.30 คิด เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 54.33 จากนั้นจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม การเรียนเรื่อง อ่าน พรรษา พาเขียนเพลิน จำนวน 10 เล่ม มาประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ตามแผนการ เรียนรู้จนครบทุกขั้นตอน เมื่อจบขั้นตอนจึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อตรวจสอบ ความก้าวหน้าและประเมินผลการเรียนรู้ โดยนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

25.75 คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 85.83 โดยเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนกับ หลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ย คือ 9.45 คิดเป็นร้อยละของคะแนน ความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 31.50

การเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน โรงเรียนวัดดอนตรอ และโรงเรียนราษฎร์บำรุง โดยใช้ชุดฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นทุกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่ โรงเรียน วัดทางพูน ที่ร้อยละ 27.15 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนราษฎร์บำรุง ที่ร้อยละ 21.5 และได้โรงเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนวัดดอนตรอที่ร้อยละ 11.18 อย่างไรก็ตามหลังจากพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแล้วทุกโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนค่อนข้างต่ำ ครูจึงใช้ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย และกำหนดแนวทางและวิธีการภายหลังจากศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นได้แล้วนำ ข้อมูลดังกล่าวมากำหนดวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอนได้ชัดเจนขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ สุนันทา แก้วเก็บคำ และคณะ (2567) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเป็นสื่อการเรียนการสอนทางด้านการอ่านและเขียน ทำให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทางพูน โรงเรียนวัดดอนตรอ และโรงเรียนราษฎร์บำรุง โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นทุกโรงเรียน โดยโรงเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุดได้แก่ โรงเรียน วัดทางพูน ที่ร้อยละ 34.12 รองลงมาได้แก่ โรงเรียนวัดดอนตรอ ที่ร้อยละ 23.22 และได้โรงเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่โรงเรียนราษฎร์บำรุง ที่ร้อยละ 10.7 อย่างไรก็ตามหลังจากพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยแล้วทุกโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้ร่วมมือกันช่วยกันในการอ่านการเขียน โดยครูเป็นผู้แนะนำเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในเนื้อหา สอดคล้องกับการศึกษาของ บรรจง จันทร์พันธ์ (2548) ได้พัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ ภาษาไทย เรื่องการสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโพธิ์งาม สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 26 คน ผล การศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการสะกดคำไม่ตรงตาม มาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.98/82.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.692 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.92

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

- 1) จากการวิจัยพบว่าการใช้ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านการเขียนเพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้สอนควรนำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป
- 2) ครูผู้สอนต้องศึกษาชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ให้สอดคล้องกับ สมรรถนะและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ไปพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป
- 2) ควรเสริมด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละชั้น เพื่อจะได้ทราบว่าการจัดการเรียนรูปแบบใดที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยมากที่สุด และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย: เอกสารประกอบหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- นงเยาว์ เลี่ยมขุนทด. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บรรจง จันทรพันธ์. (2548). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตาม มาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญเกื้อ คอระหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาลิดา อธิธา. (2565). การสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมูเซอ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(1), 217-230.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์.
- วันทนา สุวรรณอรรถ. (2552). *สถิติธุรกิจ*. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ศกวรรณ นภาพร. (2554). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริณี แพทอง. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำในภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง อ่าน พรรษา พาเขียนเพลิน สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และ เพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. (2544). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษา. (2560). *การวิจัยและพัฒนา รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ฐานสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา.
- สุนันทา แก้วเก็บคำ, บัญชา ธรรมบุตร และ มาโนช นันทพร. (2567). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทยของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย*. *วารสารสันตยาภรณ์ วัดหนองนกด*, 2(3), 1-13.
- อัฐวุฒิ คำแสน และ สุศักดิ์ ละลอกน้ำ. (2554). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้ชุดกิจกรรมปรับปรุง คุณภาพดินและการเปลี่ยนแปลงของดินสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. *วารสารหน่วยวิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้*, 2(1), 11-21.
- ไอลิน วงค์เจริญ, วิภาวี ศิริเบญจวรรณ, อรทัย ฤทธิ์ชูเกียรติ และ บุณทริกา สุนทรรัตน์กุล. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกทักษะ*. *วารสารสำนักวิจัยปริทรรศน์*, 1(1), 1-13.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2568)

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2025 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).